

Prejudiciálne otázky

1. Vzťahuje sa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/35/ES ⁽¹⁾ z 29. júna 2000 [o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách] vzhľadom na jej odôvodnenie 13 na systém úhrady spoluúčasti štátu na cene liekov vydaných poisťovňou národného zdravotníckeho systému zavedený zákonným dekrétom 242-B/2006 a upravený vyhláškou 3-B/2007?
2. V prípade, ak sa uvedená smernica uplatní, možno z článkov 5 a 6 zákonného dekrétu 242-B/2006 vyvodíť existenciu adhéznej zmluvy, ktorá môže spadať do pôsobnosti článku 3 ods. 1 písm. b) uvedenej smernice, vzhľadom na možnosť uzavrieť túto zmluvu alebo od nej odstúpiť podľa toho, či lieky budú alebo nebudú vydané?
3. Sú článok 8 zákonného dekrétu 242-B/2006 a články 8 a 10 vyhlášky 3-B/2007 v súlade so smernicou... 2000/35 <článok 3 ods. 1 [písm. b)] bod i)> v rozsahu, v akom stanovujú mesačnú fakturáciu?
4. Možno konštatovať, že článok 10 vyhlášky 3-B/2007 z 2. januára spadá do pôsobnosti článku 3 ods. 2 uvedenej smernice v rozsahu, v akom stanovuje koniec lehoty na zaplatenie na desiaty deň mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola doručená faktúra?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/35/ES z 29. júna 2000 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách (Ú. v. ES L 200, 2000, s. 35; Mim. vyd. 17/001, s. 226).

**Odvolanie podané 25. mája 2016: Dextro Energy GmbH & Co. KG proti rozsudku Všeobecného súdu
(piata komora) zo 16. marca 2016 vo veci T-100/15, Dextro Energy GmbH & Co. KG/Európska
komisia**

(Vec C-296/16 P)

(2016/C 287/18)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Dextro Energy GmbH & Co. KG (v zastúpení: M. Hagenmeyer a T. Teufer, Rechtsanwälte)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľky

Odvolateľka navrhuje, aby Súdny dvor

— zrušil v celom rozsahu rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie zo 16. marca 2016, vec T-100/15.

V prípade, že by odvolanie malo byť vyhlásené za dôvodné, odvolateľka navrhuje, aby sa v celom rozsahu vyhovel návrhom podaným na prvom stupni, konkrétne:

1. zrušiť nariadenie Komisie (EÚ) 2015/8 ⁽¹⁾ zo 6. januára 2015, ktorým sa zamietajú povolenie určitých zdravotných tvrdení o potravinách, iných ako tvrdení, ktoré odkazujú na zníženie rizika ochorenia a na vývoj a zdravie detí,

2. zaviazať žalovanú na náhradu trov konania.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolaiteľka najprv Všeobecnému súdu vytýka, že uplatnil nesprávne kritérium preskúmania:

Všeobecný súd sa tým, že sa domnieval, že pri „posúdení veľmi zložitých skutkových okolností vedeckej a technickej povahy“ podlieha výkon širokej miery voľnej úvahy žalovanej iba preskúmaniu zneužitia právomocí, vopred vzdal veľkej oblasti preskúmania výkon širokej miery voľnej úvahy, ktoré však prináleží vykonať Všeobecnému súdu a Súdnu dvoru. Všeobecný súd a Súdny dvor nie je obmedzený iba na preskúmanie zneužitia výkon širokej miery voľnej úvahy žalovanou. Naopak, súdy môžu a musia preskúmať, či žalovaná správne vyložila požiadavky európskeho normotvorcu stanovené v článku 18 ods. 4 nariadenia (ES) č. 1924/2006, a či pri ich zohľadnení správne vykonala svoju širokú mieru voľnej úvahy. Súdne preskúmanie má zahŕňať aj každú formu zneužívania širokej miery voľnej úvahy. To sa neuskutočnilo z dôvodu nesprávnej hierarchizácie a hodnotenia „ostatných faktorov, ktoré sú relevantné a legitímne pre uvedený prípad“.

Okrem toho odvolaiteľka namieta porušenie článku 18 ods. 4 nariadenia (ES) č. 1924/2006 a opiera sa pritom o tri odvolacie dôvody:

Po prvé sa domnieva, že zamietnutie povolenia sporných zdravotných tvrdení spočíva na nesprávnom posúdení žalovanej. Vyplýva to predovšetkým z hierarchie relevantných legitímnych faktorov uvedenej v článku 18 ods. 4 nariadenia (ES) č. 1924/2006. Nie každé zohľadnenie legitímneho a relevantného faktora môže aj odôvodniť zamietnutie povolenia vecne správnych a dostatočne vedecky podložených zdravotných tvrdení. Podľa odvolaiteľky nemôžu byť v súlade s odôvodnením 17 nariadenia tieto faktory „hlavným aspektom“ pre rozhodnutie o povolení. „Hlavný aspekt, ktorý treba zohľadniť“, má byť „vedecké podloženie“. Táto hierarchizácia sa nachádza aj v článku 18 ods. 4 nariadenia (ES) č. 1924/2006. Pripomienky orgánu sú tam uvedené na prvom mieste.

Po druhé sa odvolaiteľka domnieva, že žalovaná nesprávne vykonala svoju širokú mieru voľnej úvahy podľa článku 18 ods. 4 nariadenia (ES) č. 1924/2006 aj preto, že nesprávne vychádzala z toho, že tvrdenia žalobkyne by mohli vyslať „spotrebiteľom protichodné a zmätočné informácie“. Zmienka preukázaného účinku glukózy neznamená, že by sa mal cukor konzumovať alebo dokonca, že by sa mal konzumovať vo väčšej miere, ani že neexistujú odporúčania tretej osoby znížiť konzumáciu cukru. Z toho dôvodu nemožno ani hovoriť o protirečení – najmä vtedy nie, ak ide o zdravých, aktívnych a na výdrž tréovaných mužov a ženy, ktorí sú konkrétne uvedení v návrhoch.

Podľa odvolaiteľky vyplýva po tretie ďalšie nesprávne posúdenie žalovanej v rámci článku 18 ods. 4 nariadenia (ES) č. 1924/2006 z toho, že sa nesprávne domnievala, že tvrdenia žalovanej sú nejednoznačné alebo zavádzajúce. Zdravotné tvrdenia žalobkyne by museli predstavovať klamstvo na to, aby mohli zavádzať primerane obozretného spotrebiteľa. To presne nie je ten prípad.

Ďalej odvolaiteľka namieta porušenie zásady proporcionality:

Zamietnutie povolenia zdravotných tvrdení žalobkyne žalovanou porušuje zásadu proporcionality. Žalovaná je ako inštitúcia EÚ pri výkone svojej širokej miery voľnej úvahy viazaná zásadou proporcionality v zmysle článku 5 ods. 4 prvého pododseku ZEÚ. Ak všeobecne prijaté zásady výživy a zdravia predstavujú jediný dôvod pre zamietnutie povolenia zdravotných tvrdení žalobkyne bez dostatočného zohľadnenia konkrétnych okolností jednotlivého prípadu, jedná sa o porušenie zásady proporcionality. Všeobecné zásady by totiž v konkrétnom prípade nevedli k potrebe zamietnutia návrhov žalobkyne, ale nanajvýš by boli vhodnejšie, ako miernejší prostriedok, špecifické podmienky použitia a pravidiel označovania. Navyše platí: neobmedzený úplný zákaz vyplývajúci zo zamietnutia povolenia vecne správnych a vedecky dostatočne podložených zdravotných tvrdení nie je ani z hľadiska výživy a zdravia primeraným opatrením na dosiahnutie vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa.

Napokon odvolateľka namieta porušenie zásady rovnakého zaobchádzania:

Zamietnutie povolenia navrhovaných zdravotných tvrdení zjavne tiež porušuje zásadu rovnakého zaobchádzania. Žalovaná zaobchádza s povoleniami v porovnateľných prípadoch rozdielne, hoci pre rozdielne zaobchádzanie nie sú dané vecné dôvody.

(¹) Ú. v. EÚ L 3, s. 6.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État (Francúzsko) 30. mája 2016 –
Solar Electric Martinique/Ministre des finances et des comptes publics**

(Vec C-303/16)

(2016/C 287/19)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Dovolateľka: Solar Electric Martinique

Odporca: Ministre des finances et des comptes publics

Prejudiciálna otázka

Sú predaj a inštalácia fotovoltaických panelov a ohrievačov vody na domy alebo na účely zabezpečovania dodávok elektrickej energie alebo teplej vody do domov jednorazovou činnosťou, ktorá má charakter stavebných prác v zmysle článku 5 ods. 5 a článku 6 ods. 1 šiestej smernice zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu (¹), teraz článku 14 ods. 3 a článku 24 ods. 1 smernice z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (²)?

(¹) Šiesta smernica Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, 1977, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23).

(²) Smernica Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).

Žaloba podaná 1. júna 2016 – Európska komisia/Česká republika

(Vec C-314/16)

(2016/C 287/20)

Jazyk konania: čeština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: Z. Malůšková a J. Hottiaux)

Žalovaná: Česká republika